

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๔ เมษายน พุทธศักราช ๒๕๔๔

สัตว์ป่าสนิทกับพระกรรมฐาน

เมื่อวานนี้เราไปอำเภอนายูง โอ้ย ฝนตกมาก ตะวันตกบ้านผือไปฝนตกมาก เข้าถึงนายูง ตกมาก ถึงเวลาบ่าย ๕ โมง พอเลยบ้านผือไปเริ่มทยอยฝนตก ตกหนักเข้าไปหาชมสัตว์อย่างนั้นละ เข้าไปในป่า ส่วนมากสัตว์นี้มักจะคอยอาศัยกับพระกับวัดนะ สัตว์ประเภทไหนไม่พ้นที่จะเข้ามาแอบอาศัยพระจนได้ เราทราบไหมว่าสัตว์เหล่านี้ทำไมจึงมาสนิทสนมกับพระ พิจารณาซิ อย่าดูผิวเผินซิ มีสิ่งที่ฝงใจสัตว์ คือสัตว์จำได้โดยหลักธรรมชาติของมันเอง พระไปอยู่ที่ไหน ไม่ว่าสัตว์ประเภทใดจะมาแอบ ๆ แอบอยู่ข้าง ๆ แต่กิริยากลับไม่ให้จับดี ๆ เขาเร้นอยู่ตามข้าง ๆ อยู่ข้างนอกไม่ได้ถูกเขาทำลาย วิ่งเข้ามาแอบ

ยิ่งพระกรรมฐานด้วยแล้ว ทราบนิสัยของสัตว์ป่าได้ดี ไปที่ไหนมันก็แอบเข้ามา ๆ เป็นเองของสัตว์นะ คือเขาเคยกับพุทธศาสนาเป็นกับเป็นกัลปจะว่าไง เพราะพระพุทธเจ้าตรัสรู้มาเรื่อย ๆ แล้วสัตว์เหล่านี้เวียนเกิดเวียนตายเปลี่ยนแปลงเปลี่ยนชาติ มาเกิดเป็นมนุษย์ได้บวชในพระพุทธศาสนาไม่รู้กี่ครั้งนะ พอมองเห็นผ้าเหลืองมันจะซึ้งภายในใจ ๆ เพราะมันเคย

ไปก็ถามดูสัตว์เมื่อวานนี้ สัตว์ร่วมเย็นผาสุกในแถวนั้น ปลาที่เต็มสระใหญ่ไม่ใช่เล็ก ๆ น้อย ๆ นะสระ ๓ สระใหญ่ ๆ อยู่ในวัดนาคำน้อย เพราะเนื้อที่มัน ๑,๒๐๐ กว่าไร่ บริเวณที่เป็นสระใหญ่นั้น ๓ สระ นี้เราก็อนุเคราะห์สัตว์เพราะสงสารสัตว์ สระเดิมมีอยู่ ๑ สระ อีก ๒ สระปลาไม่ค่อยจะอยู่ มันรกรุงรังไม่น่าอยู่ เวลาเราไปทำกำแพงให้เลยติดต่อเขา ให้ธรรมอินทร์ละติดต่อเขามาขุดลอกออกหมดเลย เขามาขุดลอกออกหมดคือว่าข้างล่างมันเป็นพื้นหิน แต่มีพวกดินพวกอะไรเต็มอยู่หมด ให้ขุดลอกออกหมดเลยเทียว เตียนโล่ง ที่นี้น้ำก็เต็ม ๓ สระ สระเดิมนั้นสระที่สามไม่ได้ช่วยมาก ช่วยเล็กน้อย เพราะนกมันไปแอบอยู่โน้นเต็มแล้ว ไม่กล้าเข้าไปกลัวมันจะเดือดร้อน

เรียกว่าทำเต็มเม็ดเต็มหน่วยก็ ๒ สระใหญ่ ขุดออกเลยเทียวนะดินเหล่านั้น เอารถขุดออก ๆ เลยให้เตียนโล่ง ที่มันเป็นดินอัดแน่นเข้าไปตรงไหน รถขุดดึงออก ๆ หมดให้มันโล่ง มีตั้งแต่หินล้วน ๆ พอดีน้ำเต็มเลยเวลานี้ มันตั้งล้านกว่านะของเล่นเมื่อไร คือทำอย่างจริงจังอย่างจัง บอกให้พอใจเจ้าของ สั่งมอบไว้กับธรรมอินทร์เลย บอกนี้ผมมอบทุกอย่างแล้ว การจ่ายผมจ่ายเอง ขอให้ทำเรียบร้อยอย่างที่ผมมุ่งไว้ก็แล้วกัน สระใหญ่ ๒ สระนี้ถ้าเอาน้ำออกแล้วนี้ปลาจะมาเต็มอยู่ที่นี่ ท่านก็ทำเต็มเหนียว เวลาเสร็จแล้วล้านกว่านะ ไม่ใช่เล่น คือทำเอาอย่างใจเราว่าจันเอะ เวลาเขาเรียกทำอะไรให้เลย

อย่างนั้นซีเวลาจะเอาของเขาเอาเต็มยัน เวลาเขาจะเอากับเราเหยาะ ๆ แหยะ ๆ ไม่ได้ นะเรา ไม่เป็นอย่างนั้นนะ

อะไรถึงใจถึงทุกอย่าง บอกทำให้ดีนะ พอเสร็จเรียบร้อยแล้วเท่าไรเท่านั้นจ่าย ต่อมเลย มันถึงกันเข้าใจไหมล่ะ ก็อย่างนั้นซี ทำเหยาะ ๆ แหยะ ๆ ไม่เอานะเรา ถ้าลงได้ ปลงใจลงตรงไหน การปลงใจที่จะทำจะทำให้ค่าจ้างรางวัลเขาเต็มเหนียวเหมือนกัน ไม่เคยต่อเรา ปกติอำนาจเมตตาก็ครอบอยู่แล้ว ไม่ว่าจะซื้อสิ่งซื้อของอะไร ๆ ไม่เคยต่อ ดีไม่ดีเขาไม่มีเงินทอนให้เลยไปเลย เป็นอย่างนั้น อันนี้ก็ทำสระใหญ่ให้ ๒ สระใหญ่ โอ๊ย ไม่ใช่เล่นนะ ในวัดนั้นดูเหมือนมีแต่สระ ๒ สระ คือมันกว้างขนาดนั้นละ เวลานี้ปลาเต็ม นั้นเห็นไหมล่ะ

นกเป็ดน้ำทั้งหลายที่เขาอยู่สระเดิมของเขานั้นก็ค่อยทยอยกันออกมา เพราะว่า อันนี้มันยังเตียนโล่ง สัตว์เหล่านี้เขากลับพวกเหยี่ยวพวกอะไรเขาไม่ค่อยออกมา เขาหา อยู่ที่รก ๆ มีลูกมีเต้าเต็มอยู่นั้น เวลานี้ก็ค่อยรกขึ้นแล้วเขาค่อยทยอยออกมาบ้าง ไม่ มาก ทำให้ดีทีเดียว เรียกว่าน้ำเต็มเหนียว ได้อาศัยเต็มที่ ปลาเต็มเลย ที่นี้เวลาหน้าฝน ปลานี้ออกไป ขยายแพร่พันธุ์ออกเที่ยวข้างนอก พอจวนจะถึงเวลาแล้วตัวใหญ่เขาก็ กลับมา เรียกว่าปลาผีสมุทร เพาะปลาไว้สำหรับแกวนั้นไว้หมดเลยนะ คือพวกคลอง มันมาจากที่ต่าง ๆ มันไหลไปไหน ปลานี้จะไปหมด ออกจากสระใหญ่ ๓ สระนี้ คือแม่น้ำลงผ่านมานั้น ปลามันเข้าออกได้สบาย ๆ เพราะฉะนั้นจึงว่าเป็นความสะดวกมาก สำหรับปลานะ จะออกเวลาไหน ๆ หน้าฝนนี้ออกได้ตลอดเลย พอหน้าแล้งน้ำก็ไหลอยู่ แต่เขาไม่ออกนะ เขาฉลาดเหมือนกัน หน้าแล้งน้ำไหลไม่มากเขาจับได้ง่าย ไม่ออก พอ หน้าฝนน้ำมาก ๆ นี้ออกไปเลย

นี่พูดถึงเรื่องสัตว์ ตั้งแต่ศาสนาเขาก็รู้ สถานที่ร่มเย็น บุคคลที่ร่มเย็นก็รู้นะ เขา ไม่รู้ละศาสนาไม่ศาสนา แต่มันซึ่งในใจเขา ตายใจ ๆ กรรณฐานนี้รู้เรื่องของสัตว์ป่าได้ดี จริง ๆ ถึงขั้นดีมากก็ว่าได้ อย่างสมัยพ่อแม่ครูจารย์นี้เรียกว่าขั้นดีมาก เพราะสัตว์เต็ม ดงเต็มป่ามันอาศัยยั่วเย้าอยู่กับคนเลยเหมือนสัตว์บ้านนะท่านว่า อย่างนั้นนะ มันกลัว คนเมื่อไร เพียงแต่ไม่ให้จับเท่านั้นละ กลัวอำนาจเท่านั้นเองไม่ได้กลัวจะฆ่านะ กลัว อำนาจ เพราะมนุษย์มีอำนาจมาก ไปไหนสัตว์กลัว นั้นละระยะหลวงปู่มั่นนี้เป็นระยะที่ ร้อยเปอร์เซ็นต์สำหรับสัตว์ป่า แล้วท่านก็รู้นิสัยของสัตว์ร้อยเปอร์เซ็นต์เหมือนกัน เพราะอยู่กับสัตว์ตลอด ไปที่ไหนไม่มีคำว่าสัตว์ไม่มีนะ เต็มไปหมด ป่าเขาลำเนาไพรที่ ไหนเต็มไป พวกสัตว์พวกเนื้อพวกเสือ พวกข้างมีเป็นแห่ง ๆ ไม่ทั่วไปเหมือนสัตว์อื่น ข้างถ้าดังใหญ่ ๆ ทำเลดี ๆ แล้วมีเยอะ แต่สัตว์เหล่านี้มีอยู่ทั่วไป

สมัยเรามาที่นี่ก็ยังมีสมบูรณ์อยู่ในขั้นนี้ละ ชั้นหลวงปู่มั่งนั้นสมบูรณ์เต็มเหนี่ยวเลย ของเรานี้เรียกว่าจะลดลงบ้าง ที่ว่ายังสมบูรณ์ก็คือว่าป่ายังเต็มเหนี่ยว สัตว์ป่าทั้งหลาย เต็มไปหมดนะ เราเองเราก็ไม่เคยคิดว่าป่าเหล่านี้และสัตว์เหล่านี้จะถูกทำลาย เพราะไปที่ไหนมันก็เหมือนกันหมด ไม่มีใครจับใครจองว่าเป็นที่ของใคร ๆ ใครอยู่ที่ไหนก็ทำไร่ ทำนาเฉพาะพอกิน ๆ การซื้อการขายไม่มี การคมนาคมไม่มีการซื้อการขายก็ไม่มี สัตว์ ก็ไม่ถูกทำลาย ต้นไม้อะไร ๆ นี้ก็ไม่ถูกทำลาย ก็อยู่ตามธรรมชาติของเขา บ้านนี้นาน ๆ ไปถึงจะเจอ บางทีไปตั้งวัน บุกป่าไปตั้งวันไปเจอบ้านไม้ที่หลังคาเรือน อย่างนั้นนะ นอกนั้นเป็นดงเป็นป่า สัตว์เต็มไปหมดเลยนะ เรานับไม่ได้ว่าเป็นสัตว์ประเภทใดบ้าง ก็ สัตว์ประเภทที่เราเคยรู้เคยเห็นนั่นแหละ มันหากหลายประเภทนะในป่าในดงจริง ๆ มี หลายประเภทนะสัตว์

พักอยู่ที่ไหนละมา ๆ มันชอบกลนะ บางทีก็เห็นตัวมัน มันมาขุดดิน เช่น หมูป่า อย่างนี้ เราเดินจงกรมอยู่นี่มันมาขุดดินให้เห็นอยู่กลางวันนะ ตอนกลางวันก็มีเพราะ หมูป่ามันเป็นฝูง พวกหมูโทนก็มี หมูฝูงเป็นฝูงนี้ละมาก มันออกมาหากินของมันยั่วเยี้ย ๆ มันเอาจมูกของมันขุดดิน เจยกับเรา เราก็เจยกับมัน มันมาอย่างนั้นละ หมูป่านี้เชื่อง ง่ายคู้ง่ายนะ เก้งยังมีระวัง ๆ หมูป่าดูเหมือนไม่ระวัง เวลามาเป็นฝูง ๆ แล้วเขาไม่ ระวังเรา เจย แน่แปลกอยู่นะ เสียงดัง สัตว์พวกนี้ไปไหนเสียงดัง ไปตัวเดียวก็เสียงดัง ไปเป็นหมูเป็นฝูงก็เสียงดัง เป็นสัตว์ประเภทไม่ค่อยสำรวม ไม่เหมือนพวกเก้งพวกสัตว์ อื่น ๆ เอ้อ หมูหนึ่งเสียงดัง หมูไปไหนนี่โครมคราม ๆ เก้งไปไหนไม่รู้ไม่ได้ยินมันละ หมูนี้ตัวเดียวก็ตามสองตัวก็ตามจะได้ยินเสียงมันมาแหละ เวลากลางคืนเรานั่งภาวนา เสียงซุดซิด ๆ มาข้างแคร่ของเรา เขามาหากินกลางคืน กลางวันเขาก็ออก กลางคืนเขาก็ออกเขาไม่ค่อยกลัวละ

อ้อ เห็นสัตว์แล้วนำทุเรศนะ เราไม่เคยคาดเคยคิดว่าจะฉิบหายไปนะ ไปที่ไหน มีป่าแต่ดง นี้ก็ว่าถ้าคนไม่เคยเห็นทุ่งเห็นนาแล้วจะว่าเมืองไทยนี้มีแต่ป่า เข้าป่าแล้วหาย เจียบเลย เป็นเหมือนฟ้าครอบไปเลยนะ ป่าเป็นเหมือนฟ้าครอบไปเลย มันดงหนาป่า ทึบไม่เคยคิดว่ามันจะฉิบหาย บ้านเมืองไม่มีผู้คนไม่มี เดียวนี้ไปดูซิที่ว่านี้ หมดเลยนะ ไม่มีเหลือ ป่าก็หมด สัตว์ไม่มีเหลือเลย หมดเลย อย่างวัดป่าบ้านตาดมาสร้างวัดที่แรก ก็เต็ม พวกสัตว์ป่าเต็มในวัดนี้ละ เสือก็มี ๓ ตัว จำมันได้เพราะขนาดรอยมันต่างกัน มันผ่านไปผ่านมาอยู่ เสือโคร่งใหญ่ พวกกวางพวกหมู เก้งมันเต็มแถวนี้ พวกลิงค่างไม่ ต้องพูดเสียงร้องลั่นอยู่ในวัดเรา

ต้นไม้จากนี้ไปภูเขา ดงใหญ่ทั้งนั้นนี้ ทำเลเขามาถึงกันหมดแหละ เราอยู่ในวัดนี้ เขาร้องอยู่ในวัดนี้พวกชะนี เสียงลั่น มาสร้างวัดที่แรกแถวนี้เป็นดงหมด ออกไปนี่ดง

หมด แล้วก็อย่างว่านะประมาณสัก ๑๐ ปีมั้ง พอสร้างวัดได้สัก ๑๐ ปี เริ่มละนะที่นี้ ทาง โนนทยอยเข้ามา ทางนี้ทยอยเข้ามา ผ่านเข้าไปผ่านออกมา แล้วก็ตั้งบ้านสุขสมบูรณ์ขึ้นมา แล้วอำเภอหนองแสงนี้ก็ดังใหญ่ดังโต เป็นอำเภอเป็นบ้านเป็นเรือนไปหมด จากนั้น ไปถึงภูเขามีสั้งแต่ไร่อ้อย นั้นเห็นไหมละ ต้นไม้ไม่มี สัตว์ป่ามาก ๆ ไม่ทราบหายไปไหนหมด หมดเลย ๑๐ ปีไม่มีอะไรมีแต่ป่า ประมาณ ๑๐ ปี จากนั้นมาก็เลอะไปหมดเลย เลอะเทอะจะเป็นอะไรไป

(ที่เขตพระหนุเห็นสัตว์ตัวคล้าย ๆ กวาง) อ้อ อันนั้นกระจง ตัวเล็ก ๆ เท่ากระต่ายใช้ไหม (ใช้คะ) นั้นละมันมีหลายตัว มันหากินตามนี้ละมันไปได้ทุกเวลา ส่วนมากมันจะออกตอนเช้าตอนเย็น ส่วนกลางวิากลางวันมันก็ออกห่าง ๆ แต่ตอนเช้าตอนเย็นนี้ออกตลอด เขาหากินตอนเช้าตอนเย็น พวกกระจง ทางนี้เขาเรียกไก่ มันคล้ายกับแก่งนั้นแหละ แต่ตัวมันเล็ก อ้อ เมื่อคืนนี้เราออกมาที่นี่เจียบ ๆ นะ แมวเข้ามาแล้วเตือนพระนะ เราเห็นไฟแม่บที่หน้าวัดเราออกมาที่นี่ตอน ๖ ทุ่ม พอคนเจียบ ๆ เรามักจะออกเที่ยวดูนั่นดูนี่ ถ้ามีคนเราไม่ออก กลางคืน ๖ ทุ่มแหละพอดีเราออกมาจากกุฏิแล้วก็เดิน เห็นไฟแฟล็บ ๆ เอ๊ะ ไฟอะไร ๖ ทุ่มแล้ว เลยเดินไป

พอดีไปพบ ต.ช.ด.เขาไล่แมว ผ่ากันข้างนอกที่ว่าข้างล่างกันหมานั่นนะ โอ๊ย แมวมันโหดข้ามขั้นเลยนะ ขึ้นเกาะข้างบนแล้ววิ่งเข้ามาข้างใน เขาไล่ไม่ทันเขาวิ่ง พอดีเราออกมาเห็น เห็นแฟล็บเตียวนะ มองไปสีมันขาวกับดำ เราออกจากประตูนั้นแล้วเราก็กลับมา มองเห็นแฟล็บหนึ่ง สีมันดำกับขาว นี่จะต้องลำบากกันอีกแล้วพระ จะต้องได้ตักกันอีก ฟังเอาไปปล่อยไม่กี่วัน ถ้าเข้ามานี้สัตว์ตายมากนะ มันไม่ได้ขึ้นอยู่กับความอดอยากนะ สัตว์ประเภทนี้สัตว์คะนองปาก เจอกัดเลย ๆ เขาจะไม่ทำเฉพาะพวกไก่ เพราะอยู่ในบ้านเขาก็อยู่กับไก่ พวกไก่นี้เขาไม่สนใจแหละ

แมวนี่มาจากในบ้านนะ กลางคืนดึก ๆ เขาแอบมา นี่เมื่อคืนนี้ ๖ ทุ่มเขามาตัวหนึ่ง จะต้องได้ตักไปปล่อย ไม่ปล่อยไม่ได้ โห สัตว์ฉิบหาย พวกกระจอนกระแตจะไม่เหลือ หนู กระจอน กระแต พวกไก่ไม่เป็นไรแหละ ไก่เขาไม่สนใจ เพราะบ้านเขาอยู่กับไก่อยู่แล้ว ระวังก็แต่กระแต กระจอน โห้ เอาจริงพวกนี้ขอแต่เจอ ไม่ได้ขึ้นกับว่าหิวไม่หิวนะ พอเจอละด้อมใส่เลย กัดเลย กระแตฟังจะมีบ้างไม่กี่ตัวระยะนี้ ค่อยมีขึ้น ๆ ถ้าแมวมาแล้วหมดนะ แต่ก่อนกระแตเยอะนี่ เดี่ยวนี้หมดไป ๆ สงสารสัตว์นะเรา ไปไหนสงสารสัตว์

นี่เราพูดเรื่องป่าเรื่องเขาเรื่องพระกรรมฐานกับสัตว์ป่าเข้ากันได้สนิท นี่ได้ระวังจะต้องพยายามเอาออก จะต้องได้บอกพระให้ตักแมวออก ให้อยู่ไม่ได้นะสัตว์ตายไปตายเรื่อย เจอที่ไหนกัดเรื่อยละซี มันไม่ได้คำนึงความหิวความอึมนะ เจอที่ไหนกัดเรื่อย

แมว ตายเรื่อย ให้ระวัง วันนี้ก็ไม่พูดอะไรมากนักละนะ (เมื่อวานหนูไล่ตะกวด) โหย ตะกวดมันมีเต็มอยู่ที่นี่ ระวังนะทางมันยาวมันจะพันคอคนกำลังหลับครอก ๆ จะว่าไม่บอกนะ นอนหลับครอก ๆ แล้วทางตะกวดมันจะพันคอเอา ระวังให้ดีนะ รัดคอคนมันก็ทำได้ถ้ามันจะทำ นอกจากมันสงสาร มันเหมือนคนตายหลับครอก ๆ

เมื่อวานนี้ก็ได้อ่านเรื่องอะไรเผ็ดร้อนนะ เอ้ พวกสกปรกนี่ไม่ยอมนะ ไม่ยอมหวังความสะอาดติดเนื้อติดตัวติดศีลธรรม สกปรกเท่าไรยิ่งแสดงลวดลายลบล้างความสกปรก ยิ่งเลวเข้าไป ยิ่งสกปรกมากเข้าไป ๆ โห้ ความสกปรก จิตใจถ้าได้มืดแล้วหาแต่ทางมืดนะ ทางแจ้งไม่หาทางสว่างไม่หา หาแต่ทางมืด ผิดเต็มเนื้อเต็มตัว แก้วตลอดเวลา ๆ นี่ ไม่ยอมหาที่สะอาดเลย หาแต่ที่สกปรก เราฟังเสียงเรื่องราวเหล่านี้เราสลดสังเวชนะ

โห้ เรื่องความชั่วช้าลามกเรื่องกิเลสนี้มันไม่ไว้หน้าใคร มันจะบุกตั้งแต่เพื่อความสกปรกโสมมความฉิบหายวายปวง ต่อใครก็ตาม เต็มโลกเต็มสงสารมันเป็นอยู่ในหัวใจของสัตว์จะแสดงออกมาอย่างนี้ ผิดประการใดมันก็ไม่ยอมรับว่าผิด ปฏิเสธหน้าด้าน ๆ เห็นไหมล่ะ ยิ่งประกาศความหน้าด้านเข้าไปอีก เราทุเรศเหมือนกันนะ มาประกาศหาอะไร ผิดนี้แล้วก็ต้องหาเรื่องมาแก้กัน ไม่ทราบว่าจะแก้ไปหาอะไร แล้วว่าตัวฉลาด ธรรมดูแล้วมันสลดสังเวชนะ แก้ไปเท่าไรยิ่งมอมแมมลงไป เหมือนกับหัวมุดลงไปในมูตรในคูด ที่แรกว่าอยู่บนกองมูตรกองคูด พอเจออะไรมันเข้าใจว่าอันตราย มันก็มุดลงไปมูตรคูดเข้าไปเรื่อย ๆ อย่างนั้นนะ

คนสกปรกคนชั่วมุดเข้าไปหาแต่ความชั่วเรื่อย ๆ ไม่ได้ไปหาความดี ไม่ได้หาความถูกต้องดีงามพอจะยอมรับกัน มีแต่บิ่นเข้าเรื่อย ๆ ผิดนี้ไม่ยอมรับ แต่บิ่นเข้าไปหาความผิดตลอดนะ บิ่นลงไปเหมือนอย่างที่ว่าสัตว์สกปรก ที่แรกมันยืนอยู่บนกองมูตรกองคูด พอเจอสิ่งใดที่เห็นว่าเป็นภัยมันก็มุดเข้ากองมูตรกองคูดเลยเพื่อหลบภัยเข้าใจไหม สัตว์สกปรกโดดเข้าไปในมูตรในคูด มุดลงในมูตรในคูดเพื่อหลบภัย นี่ละที่หลบภัยของคนชั่วเป็นอย่างนี้ ต้องเอาข้อแก้ตัวมาเป็นที่หลบภัย ภัยก็อยู่กับตัว มุดลงไปหลบเท่าไรมันก็ยังจมลงในภัย ในภัยเจ้าของ เพราะภัยเท่ากับกองมูตรกองคูดอยู่ในตัวเอง หลบเท่าไรก็ยังจมเข้าไปหาความชั่วตัวเอง ๆ เข้าไปเรื่อย กองมูตรกองคูด เป็นอย่างนั้นนะ มันไม่ได้ออกนะมันมุดลงไป ๆ

พูดแล้วเราสลดสังเวชนะ โห ยิ่งนับวันหนาเข้าไป โลกนี้จะไม่ยอมรับบรรณาธิกรรมแหละ จะมีแต่พินแต่ไฟเผาไหม้กันตลอดเวลาเท่านั้น จึงนำทุเรศนะ ผิดเท่าไรไม่ยอมรับนี่ซิ มีแต่มุดลงไปมูตรในคูดที่เป็นความผิดมากเข้า ๆ มันไม่ยอมผ่อนเบาใน

ความผิด วันนี้พูดเท่านี้ละ ไม่พูดมาก ก็พูดเรื่องสัตว์เรื่องเนื้อพอเป็นคติบ้าง แล้วก็พูดเรื่องความชั่ว

ลูกศิษย์ เงินดอลลาร์ ๑๕ ดอลลาร์เจ้าค่ะ

หลวงตา เขาให้ดอลลาร์เธอ เออ เท่าไรเอาหมดละ โธ่ มาจากไหนเอามาจากไหนมากมาย

ลูกศิษย์ ของลูกสาวเจ้าค่ะ

หลวงตา ดูเอามาเท่าไรดู โธ่ ๆ ของใครของลูกสาวเธอ

ลูกศิษย์ ของลูกสาวทำงานอยู่เมืองนอกเจ้าค่ะ

หลวงตา ลูกสาวทำงานอยู่เมืองนอก โธ้ย ข้อยอยากให้แม่ไปนำ ข้อยจะได้หลายกว่านี้ ครั้นแม่ไป นี่ลูกสาวฟังซินะ นางสาวประภารัตน์ ชัยเอี้ย ลูกสาวเสียเฉ่งนางนุ้ย แล้วของร่วมถวายทองคำน้ำหนัก ๒๗ บาทวันนี้ กับหลวงตามหาบัว เงินเดือนจากการทำงานเดือนแรกท้ออเมริกา ได้เท่าไรเดือนแรกท้ออเมริกา ได้ ๒๗ บาททองคำนะ โธ เราจะได้เอาเดือนที่สองอีก จะได้ก็หวังละซิ ว่าไง ได้ก็หวังเรื่อย อนุโมทนาทุกคนนะนี้ ไม่ใช่เล่นนะดูซิเหลืองอร่าม น้ำหนักตั้ง ๒๗ บาทเราคาดเราฝันเมื่อไร หมดทั้งศาลาเราเนี่ย อยู่ ๆ ก็ผางมานี้เห็นใหม่นี้อย่างนี้แล้ว

ชาติไทยของเราดวงชะตายังดีอยู่นะไม่ล่มไม่จมไปเสียทีเดียว ยังมีเครื่องต้านทานเครื่องฟื้นฟูชาติไทยของเรา ต่อไปนี้จะอนุโมทนาคะ แม่ฉันก็เกิดปีเดียวกับเราสนิทกันมากกับพี่ทิพย์นะ เด็กน้อยเราหัวเท่ากำปั้นเราบวชเขาไปอยู่หนองคายนี้ หัวเท่ากำปั้น ๆ นางเล็กนางล้อย เขาก็ปานนี้ละฟังดู เพราะฉะนั้นว่ายังไงจึงว่าได้หมดนั้นละ ครั้นเป็นผู้ชายก็เรียกว่าแม่ฉันก็เป็นเสียวกับเขา เกิดปีเดียวกันมันแก่กว่าเฮาสัก ๒ เดือนบ่วงทิพย์นะ เท่านั้นแล้วสนิทกันมากกับพี่ทิพย์ เขาเรียกพี่ทิพย์ได้ เขาแก่กว่าเฮาเต้ ตัวเท่ากำปั้น ๆ มันก็โตขนาดนี้แล้ว นี่ลูกสาวก็ได้ทองมาให้อีกด้วยนะ สกุนนี้ก็สกุนคนใจบุญนี่อุปถัมภ์อุปฐากรากตั้งแต่หลวงปู่มันมานะนี้ อุปถัมภ์อุปฐากรากอยู่ทำบ่อเป็นลูกศิษย์กรรมฐานมาดั้งเดิม จากนั้นมาก็เป็นลูกศิษย์วัดป่าบ้านตาดต่อกันมาเรื่อยอย่างนี้แหละ หมดแล้วนะเทศน์จบแล้ว ช่อง ๕ ที่ถ่ายไปทุกวัน ๆ เอาไปต้มไปแกงที่ไหนไม่เห็นปรากฏ ได้ฉายออกหรือเปล่า

ช่อง ๕ ออกอินเทอร์เน็ตครับ

หลวงตา เธอ ไม่ใช่แก้ตัวมุดเข้ามูตรคุณเธอ วันไหนก็มาถ่ายทุกวัน ๆ เราก็ออดถามไม่ได้นะ แก้วตัวไปทางอินเทอร์เน็ตนะ เอาละผ่านได้ ก็เรียกว่าผ่านได้

ลูกศิษย์ หนูอยากจะกราบเรียนถามว่าอย่างเวลาเดินจงกรมนั่งสมาธิมันมักจะได้ยินเสียงเพลงนี้ค่ะ

หลวงตา เสียงเพลง ช่างหัวมันเถอะ ตั้งแต่เราไม่นั่งภาวนามันก็ได้ยินอยู่
ทั่วโลกนั้นแหละช่างหัว

ลูกศิษย์ ไม่ใช่ คนอื่นเขาไม่ได้ยินนะ แต่หนูได้ยินตลอดเวลาเลย

หลวงตา นั่นแหละเรียกว่าเราหูดี มันเป็นในประสาทของมันเอง อย่าง
หลวงตาเองก็เป็น ฟังเป็นมาเนี่ย แต่ก่อนก็ไม่เคยเป็น นี่ฟังเป็นมาได้ประมาณสัก ๑ ปีละ
มั้ง หูข้างนี้ะเหมือนเสียงมันดังอยู่ไกลๆ เสียงหวิวแหวๆ อยู่ไกลๆ แต่มันดังอยู่กับหู
เราเนี่ย เป็นเสียงบางที่เหมือนซ้องบ้าง เหมือนเสียงกลองบ้างอะไร เรียกว่าพอจับยากๆ
ละ จะว่าเสียงอะไรก็ไม่แน่มันกะ หากเหมือนเสียงซ้องบ้างเหมือนเสียงกลองบ้าง เสียง
ตึบๆ ตึบๆ บ้างอยู่ในนี่เป็นเสียงดังกับใจนะ หากทราบว่ามันดังอยู่ที่นี่ ทางนี้เงียบเลย
ทางนี้ดัง

ลูกศิษย์ หนูได้ยิน ๒ หูเลย เก่งกว่าหลวงตาได้ยิน ๒ หู

หลวงตา ๒ หูเลยนะ แล้วก็ไปหา

ลูกศิษย์ ได้ยินเสียงเพลงชัดเลย เป็นมโหรีซบกล่อมทุกวันเลย

หลวงตา นั่นแหละมันจวนจะเข้าชั้นบ้ำแล้วนั้น

ลูกศิษย์ หลวงตา พูดจริง ๆ นะ

หลวงตา จวนจะเข้าชั้นบ้ำแล้ว

ลูกศิษย์ เป็นประสาทหลอนหรือ

หลวงตา เออ ช่างหัวมันเถอะ หลวงตาเป็นเหมือนกัน ดูได้สักปีมานี้ ที่
แรกมันก็ไม่ค่อยเท่าไรนักพอให้สงสัย เอ๊ะ มันเสียงอะไร ๆ ที่แรกนะ มันจิ้ง ๆ แง้ง ๆ
เป็นอยู่ในนี้ละ ครั้นต่อมาก็ค่อยดังขึ้น ๆ เดียวนี้รู้สึกค่อนข้างจะชัดนะ เหมือนเสียงตึบ ๆ
ตึบ ๆ บ้าง เหมือนเสียงซ้องบ้าง แล้วเหมือนเสียงกลองบ้างอยู่ในนี้ละ มันเป็นของมัน
แต่ว่าจะจับว่าอันนั้นแน่ ๆ ก็ไม่ได้นะ พอให้สงสัย มี ช่างหัวมันเถอะ

ลูกศิษย์ ไม่สนใจ

หลวงตา เออ ไม่สนใจ เราก็ไม่เคยสนใจกับหัวมัน ปล่อยมันไปของมัน
เรื่อย ๆ อย่างนั้น ประสาทมันเปลี่ยนแปลงของมัน ปีไหนปีทีไปตรวจที่กรุงเทพฯ หมอ
เชี่ยวชาญทางหูนะ คือเวลามันจะเป็นพอนอนตื่นขึ้นนี่นะ หูดับหมดเลย ไม่มีเลยเสียง
จะอื้อ ๆ เอ๊ ทำไมเป็นอย่างนี้ มันเป็นอะไรตอนเราหลับนะ พอตื่นขึ้นมาหูดับหมด
จากนั้นก็ไปตรวจ ตรวจก็ตรวจไปอย่างนั้นแหละ ก็เลยปล่อยตามเรื่องมา ทีนี้ก็มากมาย
เป็นหูอื้อ จากนั้นมาแล้วอื้อ จากอื้อมาแล้วก็เป็นเสียงอย่างนี้ละ จะอื้อไม่อื้อก็จะกลายเป็น
เป็นหูหนวกไป มันค่อยเปลี่ยนของมันไปเรื่อย ๆ มีเสียงซ้องเสียงกลองอยู่ในนี้เรื่อย
เออ ช่างหัวมันเถอะวะ

เดี๋ยวนี้ปล่อยละ อะไรก็ช่างหัวมัน ร่างกายนี้เราปล่อยมันไปเรื่อยๆ ปล่อยให้ไปเรื่อย อะไรยังเหลืออยู่เราก็ใช้ไป อะไรใช้ไม่ได้เราทิ้งไปๆ ไม่อะไรกับมันนะ เวลานี้เป็นเวลาอย่างนั้นละไม่เสียดายอะไร อะไรชำรุดทรุดโทรมพอแก้ไขได้แก้กัน แก้ไม่ได้ปล่อยไปๆ เรื่อยๆ จะให้มาเป็นกังวลห่วงใยมันไม่มี เดี่ยวนี้ไม่มี มันเป็นของมันเองนะ อะไรพอใช้ได้ใช้ไป อะไรใช้ไม่ได้ทิ้งไปๆ ถึงเวลาของมันแล้วแสดงอะไรมันก็แสดงแหละช่างหัวมันเถอะ ปล่อยให้ไปอย่างนี้ อย่าไปสนใจกับมันนะหุ เป็นเรื่องของประสาทของมันเองค่อยเปลี่ยนแปลงไป หลวงตานี้เป็นแล้ว ทางด้านนี้เป็น ด้านนี้ไม่เป็น กลางคืนเจียบๆ มันก็มี เป็นทุกแบบ คือเรื่องธรรมดา ถ้าเรากำหนดจิตภavanaของเราแล้วอันนี้หายเลย พอจิตลอยจากนั้นมามันก็รับทราบสิ่งเหล่านี้ ไปภavanaดีๆ วันนี้ทองคำได้ ๒๗ บาทไม่ใช่เรื่องเล็กน้อยนะ ไปเลิกๆ พวกนี้บอกเลิกไม่ยอมเลิก

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ท้นต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet
www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd